

delig Afgjørelse? — Have de ærede Medlemmer ikke lagt Mærke til, at de endelige Afgjørelser, vi ere komne til i en tidligere Tid, ere blevne os meget dyre? Vi have Høiesteret, Marinen og en Række af saadanne Bestemmelser for os, og troer saa de ærede Medlemmer ikke, at der er Mere vundet ved at gaae ind paa en billig Accord, end at vedblive en dyr Proces? Det er det, der foreligger: Skulle vi gaae ind paa en billig Accord, eller skulle vi gaae ind paa at fortsætte en dyr Proces? Nu er det min Dvertydning her, som i alle lignende Forhold, at den billige Accord er den bedste. Forresten er det mig kjær at see, at der er Medlemmer her i Thinget, som endnu troe at kunne fastholde en yderligere Begrændsning; thi derved kommer det til at være klart, at jeg og mine Venner have været det rette Middeltal for længe siden.

Indenrigsministeren: Jeg skal ved denne Leilighed indskrænke mig til alene at udtale, at, som ogsaa af en æret Taler (S. A. Hansen) bemærket, de fleste Uttringer, som her ere salbne, ikke nærmest synes at burde fremskomme ved en Lov, som blot angaaer et enkelt Aar. I den Henseende kan jeg ganske henholde mig til, hvad der af den ærede Forslagsstiller, som først talte (S. A. Hansen), blev bemærket. Forsaavidt man gjentagende har udtalt, at Embedsmændene her i Danmark ere langt bedre lønnede end i alle andre Stater, saa er dette jo en Paastand, som man saaledes i dens Almindelighed vel kan fremsætte, men som der dog maa ganske andre Droveielse til, end her for Diebliffet have fundet Sted, for at kunne bestemt motivere; thi der maa da ikke alene tages Hensyn til Summerne i og for sig, men ogsaa til mange andre Forhold, som vist ikke ere saa nøie tagne under Droveielse af den ærede Taler, som først fremsatte denne Paastand her i Thinget.

Johansen: Efter de Udtalelser, der nu have fundet Sted fra forskjellige Sider, og som gaae ud paa at vise, at man er nærved at komme til en heldig og, som det lader til, glædelig Dverenskomst om Lønningsagen, kunde jeg gjerne derved finde mig foranlediget

til at tage Forslaget tilbage, men jeg staaer saaledes bunden til det, fordi der er flere, der have deeltaget i at stille det, at jeg ikke kan gjøre det. For mit eget Vedkommende vil jeg derimod gjerne tage Forslaget tilbage, og jeg skal derfor henstille, om det ikke kunde see paa den Maade, at, forsaavidt Noget af de øvrige ærede Forslagsstillere skulde have Noget dertil, de da kunde yttre sig desangaaende.

Formanden: Det er mig ikke bekjendt, om samtlige Forslagsstillere ere tilstede. Naar derfor den ærede Taler ikke kan erklære sig som Ordfører for de 15 Forslagsstillere og paa Samtliges Vegne tage Forslaget tilbage, anseer jeg mig ikke efter Forretningsregulativet, berettiget til at lade det falde bort.

Johansen: Jeg tør ikke paa Alles Vegne tage Forslaget tilbage.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Johansen, Ludvig, S. Jørgensen, Therkelsen, A. Nielsen, Fløe, la Cour, Kosod, F. Nielsen, Albertsen, J. Andersen, S. Jensen, Christophersen, Bank, J. Pedersen, Clausager, K. P. Larsen, S. Pedersen: til § 1.

Ordene i første Punktum fra „Fonds“ til Slutningen udgaae, og istedetfor sættes: „hvis samlede Lønning udgjør indtil 1,500 Rd., skulle i Finantsaaret 1859—60 udbetales saaledes, at en Deel deraf ansættes i Sød, nemlig 60 Rd. af hvert af de første 5 Hundreder, 40 Rd. af hvert af de følgende 5 Hundreder og endelig 10 Rd. af hvert af de næste 5 Hundreder, saaledes at 4 Rd. sættes lige med en Tønde Sød.“

ved et efter Begjæring af Ludvig, Albertsen, Lybye, Therkelsen, S. Jørgensen, Clausager, Rugaard, Johansen, L. Hansen, K. P. Larsen, S. Pedersen, A. Nielsen, Kosod, Fløe og Bank foretaget Ravneptraab, som det af Medensaaende vil erfares, forkastedes med 72 Stemmer mod 16.